

Многопочетни Доброжелателю!

Тъзи нашъ, ако ни се дозволи да ѝ назовемъ, Критикъ връхъ Грам. за новобългарския езикъ отъ С. Ив. Н. Момчилова, подбудени поветето отъ Васъ и други приятели, ний написахме по лекции-тъ и съчиненія-та, които сме слушали отъ прочутиятъ по ученостъ-тъ и неуморното си трудолюбие Сръбски книжевникъ, нашия професоръ Г. Гюро Даничичъ. Не малко послужихме ся и отъ *Formenlehre der altslovenischen Sprache von Franz Miklosich*. Съ каквж цѣль? — Единствено дано и азъ, посвѣтенъ за днесъ, колко и недостоеенъ, на работж отъ просвѣтъ, принесж нѣкож ползж нарочно въ обработванье-то на най драгоцѣнж-та залога отъ отци-тъ ни — на езика. И, нека ѱе вамъ за честь, многопочетни учителю, ако ся принесе нѣкоя полза отъ тжсъ работица. Че вий сте, който мя пръви заучихте на граматика, вий сте, който ми вдѣхнахте желанье за повисоко образование, вий сте, който ми давахте за дълги години мъдри-тъ съвѣти, толкосъ нуждни за единъ младъ на наука, вий сте, който мя на-сръдчихте и разноски пружихте да ся напечататъ тѣзи бележки. И приѣмнете, мољж ви ся съ благодарение туй почитаніе, което ви поднасямъ чрѣвъ посвѣтенъ-тъ критикъ на многопочетното ви име. Истина, тѣзи бѣлѣжки щѣтъ повлѣкжтъ негли и много викове, но и тѣзи викове, подигнати връхъ дѣло-то, което иматъ за прѣд-мѣтъ наши-тъ бележки, ще носятъ печатъ на хубави разисквания, а на туй нѣщо вий трѣбва само да ся радвате. Най после, не сте ли вий онзи горѣщъ приятель на народна-та ни Книжнина, който мя толкосъ убѣдително съвѣтвахте, да не гледаме праздни-тъ викове, но по силж да *принасяме на олтаръ-тъ на българска-та просвѣта*? Оттука азъ и не зехъ въ видъ несмислени-тъ на-